

Maria Pawlak

Streszczenie pracy doktorskiej

STYLE KIEROWANIA MENEDŻERÓW FINANSOWYCH W POLSCE

Zagadnienie stylu kierowania, charakterystycznego dla menedżera finansowego, kierującego pionem finansowo-księgowym pozwala zwrócić szczególną uwagę na pracę tej kadry zarządzającej, o tak istotnym wpływie na funkcjonowanie każdej organizacji. Od Finansisty wymaga się wysokich kwalifikacji i kompetencji zawodowych, zdolności kierowniczych, ma reprezentować wysoki poziom etyczno-moralny i poprowadzić firmę ku sukcesowi gospodarczemu.

Celem rozprawy doktorskiej jest przedstawienie stylów kierowania menedżerów finansowych, różniących się od siebie relacjami, jakie zachodzą pomiędzy przełożonym a podwładnym, rolami, jakie w organizacji odgrywają liderzy i pozostali jej członkowie. Menedżerowie w dziedzinie finansów są profesjonalistami, potrafią rozwiązywać problemy i prowadzić swoją pracę w sposób efektywny, zabezpieczając bieżące funkcjonowanie oraz klarowną i jasną wizję przyszłości organizacji.

Dysertacja została podzielona na dwie części: teoretyczną i metodologiczno-empiryczną.

Na część teoretyczną składają się pierwsze trzy rozdziały, które poprzedza wstęp. W pierwszym rozdziale nakreślono zagadnienie stylów kierowania w aspekcie kierowania ludźmi, ich motywowania celem spowodowania pożądaných postaw ludzi a pośrednio do zrealizowania zasobów organizacji. Zostały nakreślone podstawy teoretyczne modelu P. Herseya i K.H. Blancharda, kierowania sytuacyjnego. W drugim rozdziale poszerzono obszar teoretyczny o role kierownicze charakterystyczne dla sfery finansowej. Celem tego rozdziału jest opis procesu kierowania z uwagi na specyfikę ról, zadań, obowiązków, jakie wykonują menedżerowie finansowi. Przekrój ról jest szeroki: interpersonalne, informacyjne i decyzyjne. Rozdział trzeci został oddany zagadnieniu przywództwa, z perspektywy koncepcji i modeli opartych na cechach osobowościowych i behawioralnych, przywództwo transakcyjne, transformacyjne, substytuty kierowania i zespoły kierowania. Menedżer finansowy koncentruje się na zadaniach i na relacjach z podwładnymi. Dobra jakość relacji z podwładnymi zapewnia ich zaangażowanie i osobistą motywację. Rozdziały teoretyczne zostały opracowane na podstawie polskiej i anglojęzycznej literatury przedmiotu. Rozdział czwarty zawiera część metodologiczną rozprawy i część empiryczną. Przedstawiono

szczegółowo cel i zakres badań, sformułowano pytania i hipotezy badawcze. Chcąc uzyskać pełniejszy obraz występujących stylów kierowania wśród menedżerów finansowych, zastosowano triangulację metod badawczych, składającą się z badania jakościowego, którym były swobodne niestandardyzowane wywiady z menedżerami finansowymi oraz z badań ilościowych, które zostały przeprowadzone za pomocą kwestionariusza do badania. Aby uniknąć jednostronności, badaniom empirycznym poddano przełożonych, jak i podwładnych (menedżerów finansowych i pracowników). Analiza materiału empirycznego precyzyjnie ukazuje treści zawarte w części teoretycznej pracy. Badania przedstawiono w formie graficznej za pomocą tabel i wykresów. Wyniki badań pozwoliły zaproponować model przywództwa sytuacyjnego w kierowaniu menedżerów finansowych. Stały się także podstawą do poszerzenia postrzegania menedżera finansowego na tle menedżerów w populacji ogólnej. Taka okoliczność wpłynęła na przedstawienie modelu porównawczego stylów kierowania menedżera finansowego i innych menedżerów organizacji: operacyjnych, HR, IT. Przeprowadzone w dysertacji badania empiryczne i rozważania teoretyczne pozwoliły sformułować rekomendacje aplikacyjne, do ich wykorzystania przez menedżerów finansowych w Polsce. Turbulentny charakter otoczenia, specyfika działalności handlowej i usługowej w polskiej gospodarce, niewątpliwie także kultura organizacyjna, będą miały swoje przełożenie na zachowanie, styl kierowania menedżera finansowego. W zakończeniu dysertacji zostały zawarte stwierdzenia uogólniające i konkluzje z rozważań teoretycznych oraz z przeprowadzonych badań empirycznych.

Weryfikowana główna hipoteza badawcza: Determinanty wyboru stylu kierowania podwładnymi przez menedżera finansowego nie mają charakteru homogenicznego, co pozwala na stwierdzenie, że wybierany przez menedżerów finansowych styl kierowania pracownikami nie ma charakteru jednorodnego i w sposób zróżnicowany generowany jest przez determinanty wybrane do badania.

Menedżerowie finansowi stosują wszystkie style kierowania w zależności od sytuacji, zachowanie ich mieści się pomiędzy orientacją na zadaniu a orientacją na relacjach z podwładnymi, w zależności od poziomu gotowości kompetencyjnej i psychologicznej pracownika.

14. III. 2023..

Anna Bielecka